

1. ปัจจัยความเสี่ยง

1 ความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ

1.1 ความเสี่ยงจากนโยบายของรัฐบาล

(1) นโยบายราคาก๊าซลอยตัว

ปัจจุบัน ราคาจำหน่ายก๊าซ LPG มีลักษณะถึงลอยตัวถึงควบคุม คือ รัฐบาลยังคงควบคุมราคา ณ โรงกลั่น/ ราคา ณ โรงแยกก๊าซ/ ราคานำเข้าก๊าซ LPG และราคาขายส่งก๊าซ LPG ณ คลังเก็บก๊าซ LPG ของ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) (“ปตท.”) (ซึ่งเป็นผู้ผลิตก๊าซ LPG รายใหญ่ที่สุดของประเทศ) จำนวน 5 แห่ง คือ ลำปาง นครสวรรค์ ขอนแก่น สุราษฎร์ธานี และหาดใหญ่ ให้เท่ากับราคาขายส่งก๊าซ LPG หน้าโรงกลั่นและโรงแยกก๊าซ สำหรับราคาขายปลีกก๊าซ LPG รัฐบาลปล่อยให้ลอยตัวอย่างเสรี ยกเว้นราคาขายปลีกก๊าซ LPG สำหรับครัวเรือนเพื่อใช้เป็นก๊าซหุงต้ม ทั้งนี้เนื่องจากรัฐบาล โดยกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ได้พิจารณาว่าก๊าซ LPG ที่ใช้เป็นก๊าซหุงต้มเป็นสินค้าที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน จึงกำหนดให้ก๊าซ LPG ที่เป็นก๊าซหุงต้มเป็นสินค้าควบคุม ซึ่งส่งผลให้หากผู้ค้าก๊าซ LPG ที่เป็นก๊าซหุงต้มมีความประสงค์ที่จะปรับเปลี่ยนราคาจำหน่าย จะต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมการค้าภายใน (รายละเอียดโครงสร้างราคาก๊าซ LPG ดูรายละเอียดที่ ส่วนที่ 2 ข้อ 3 รายละเอียดการประกอบธุรกิจแต่ละสายผลิตภัณฑ์ หน้า 36)

กล่าวโดยสรุปคือ ราคาขายส่งก๊าซ LPG ทุกประเภทที่คลังเก็บก๊าซ LPG ของปตท. ทั้ง 5 แห่ง ถูกกำหนดให้เท่ากับราคาขายส่งก๊าซ LPG หน้าโรงกลั่นและโรงแยกก๊าซ LPG สำหรับราคาขายปลีกก๊าซ LPG ที่ใช้ในครัวเรือนถูกควบคุมโดยกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ในขณะที่ราคาขายปลีกก๊าซ LPG สำหรับการนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์และการนำไปใช้ในอุตสาหกรรมจะไม่มี การควบคุม

ในอนาคต หากรัฐบาลมีนโยบายที่จะยกเลิกการควบคุมราคาจำหน่ายก๊าซ LPG และลอยตัวราคาจำหน่ายก๊าซ LPG อย่างสมบูรณ์ จะทำให้ราคาจำหน่ายก๊าซ LPG ในประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปตามกลไกราคาของตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ รวมทั้งสะท้อนต้นทุนการจำหน่ายก๊าซ LPG อย่างแท้จริง

ผลกระทบจากนโยบายลอยตัวราคาจำหน่ายก๊าซ LPG อย่างสมบูรณ์จะส่งผลให้ผู้ค้าก๊าซ LPG ซึ่งรวมถึงบริษัทมีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของราคาจำหน่ายก๊าซ LPG กล่าวคือ บริษัทอาจมีผลประกอบการขาดทุน หรืออาจมีกำไรลดลง หากราคาขายปลีกก๊าซ LPG ปรับตัวลดลง ในทางตรงข้าม บริษัทอาจมีกำไรเพิ่มขึ้น หากราคาขายปลีกก๊าซ LPG ปรับตัวสูงขึ้น

นอกจากนี้ หากราคาก๊าซ LPG เพิ่มสูงขึ้นมาก อาจทำให้ผู้บริโภคปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้บริโภคไปใช้พลังงานทดแทนชนิดอื่นที่มีราคาถูกกว่า ซึ่งจะทำให้ปริมาณความต้องการใช้ก๊าซ LPG ลดลงและส่งผลต่อรายได้ของผู้ค้าก๊าซ LPG ตามมาตรา 7 ซึ่งรวมถึงบริษัทด้วย

(2) นโยบายการเปิดเสรีการจำหน่ายก๊าซ LPG ที่เป็นก๊าซหุงต้ม

จากการเปิดเสรีทางการค้าตามข้อตกลงขององค์การการค้าโลก (WTO) อาจทำให้ผู้ประกอบการรายใหญ่ของโลกจากต่างประเทศรายใหม่หรือผู้ค้าในประเทศที่มีความพร้อมทั้งในด้านเงินทุนและเทคโนโลยีเข้ามาแข่งขันในตลาด ซึ่งจะส่งผลให้การแข่งขันในธุรกิจนี้มีความรุนแรงมากขึ้น

อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการจากต่างประเทศหรือผู้ประกอบการภายในประเทศก็อาจจะประสบปัญหาในเรื่องความไม่คุ้นเคยกับสถานะตลาด รวมทั้งยังไม่มีประสบการณ์ในธุรกิจค้าก๊าซ LPG และสายสัมพันธ์กับผู้ค้าก๊าซ LPG ตลอดจนเครือข่ายของธุรกิจในประเทศไทยดีพอ ซึ่งอาจเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จทางการตลาดได้ยาก

(3) นโยบายการคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม

บริษัทและ UGP ในฐานะเจ้าของคลังเก็บก๊าซ LPG โรงบรรจุก๊าซ LPG และสถานีบริการก๊าซ LPG ต้องดำเนินการขออนุญาตในการก่อสร้างและต้องได้รับการตรวจสอบจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้คลังเก็บก๊าซ LPG โรงบรรจุก๊าซ LPG และสถานีบริการก๊าซ LPG มีความปลอดภัยและเป็นไปตามมาตรฐานที่หน่วยงานราชการกำหนด ซึ่งบริษัทและ UGP ก็ได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยคลังเก็บก๊าซ LPG โรงบรรจุก๊าซ LPG และสถานีบริการก๊าซ LPG ของบริษัทและ UGP มีสภาพและคุณภาพอยู่ในมาตรฐานที่หน่วยงานราชการกำหนดมาโดยตลอด

ในอนาคต ปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมและสิทธิของผู้บริโภคมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น ซึ่งรัฐบาลอาจมีการออกกฎหมายเพิ่มเติมในส่วนของการเพิ่มความปลอดภัยให้แก่ผู้ใช้ก๊าซ LPG รวมถึงการรณรงค์ในเรื่องของการรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อต้นทุนการดำเนินงาน และกำไรในอนาคตของกลุ่มบริษัท บริษัทและ UGP ในฐานะผู้ประกอบการธุรกิจค้าก๊าซ LPG ได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้มีการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้มีความปลอดภัยมาโดยตลอด โดยถึงบรรจุก๊าซ LPG คลังเก็บก๊าซ LPG โรงบรรจุก๊าซ LPG และสถานีบริการก๊าซ LPG ของบริษัทและ UGP จะต้องมีมาตรฐานความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อมเป็นไปตามที่หน่วยงานราชการที่มีหน้าที่กำกับดูแลได้กำหนดไว้

(4) นโยบายส่งเสริมการใช้ก๊าซธรรมชาติในรถยนต์

จากการที่ราคาน้ำมันเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนเปลี่ยนมาใช้ก๊าซ LPG เป็นเชื้อเพลิงเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ความต้องการใช้ก๊าซ LPG เพื่อเป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์เพิ่มมากขึ้น จนอาจทำให้เกิดการขาดแคลนก๊าซ LPG เพื่อนำไปใช้เป็นก๊าซหุงต้ม และอาจทำให้ประเทศไทยต้องนำเข้าก๊าซ LPG จากต่างประเทศ รัฐบาลจึงส่งเสริมให้ประชาชนหันมาใช้ก๊าซ NGV เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์มากขึ้น เนื่องจากประเทศไทยสามารถผลิตก๊าซ NGV ได้เอง ไม่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ และการใช้ก๊าซ NGV ยังช่วยลดปัญหาด้านมลพิษในอากาศอีกด้วย ซึ่งปัจจุบันรัฐบาลได้มีโครงการตัดแปลงรถแท็กซี่และรถยนต์ของหน่วยงานราชการ โดยเริ่มจากรถโดยสารขนส่งมวลชนกรุงเทพ และรถเก็บขยะของกรุงเทพมหานครก่อน จากนั้นจึงขยายจำนวนไปยังรถกลุ่มอื่นต่อไป พร้อมทั้งเพิ่มจำนวนสถานีบริการก๊าซ NGV เพื่อให้สามารถรองรับปริมาณความต้องการใช้ก๊าซ NGV ที่เพิ่มขึ้นในอนาคต

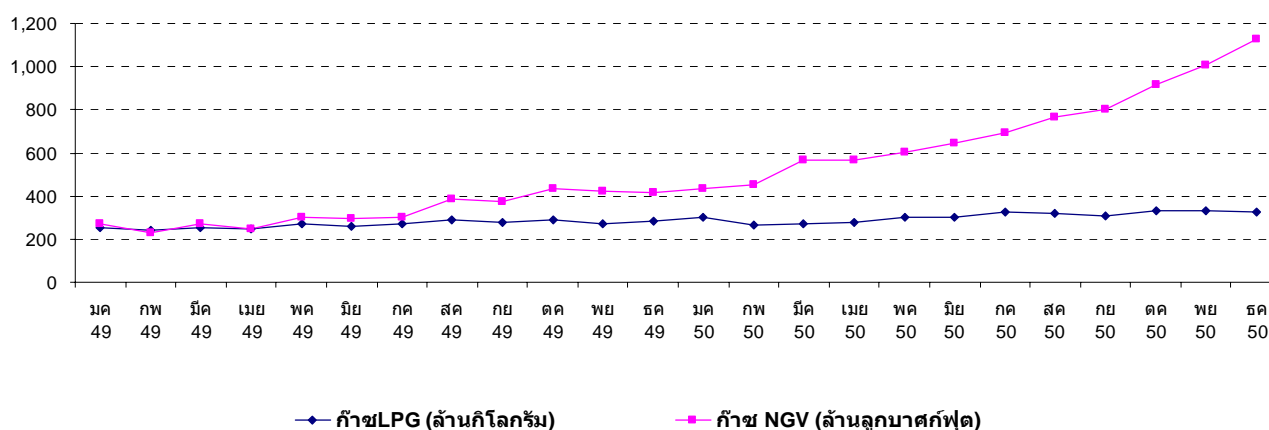
อย่างไรก็ตาม กลุ่มบริษัทได้วิเคราะห์ถึงผลกระทบจากนโยบายดังกล่าว และพบว่าการนำก๊าซ NGV มาใช้เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์มีข้อดีและข้อจำกัดหลายประการเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ก๊าซ LPG เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์ เช่น การตัดแปลงเครื่องยนต์ให้สามารถใช้ก๊าซ NGV ได้จะมีต้นทุนสูงเนื่องจากต้องนำเข้าอุปกรณ์จากต่างประเทศ การติดตั้งถังก๊าซ NGV ในรถยนต์ทำได้ยากกว่าการติดตั้งถังก๊าซ LPG ในรถยนต์ ระยะเวลาที่ใช้ในการเติมก๊าซ NGV ใช้เวลานานกว่าการเติมก๊าซ LPG และจำนวนสถานีบริการก๊าซ NGV ใน

ปัจจุบันมีอยู่จำนวน 171 แห่ง ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าจำนวนสถานีบริการก๊าซ LPG ที่มีกระจายอยู่จำนวน 236 แห่งทั่วประเทศ

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงปริมาณการจำหน่ายก๊าซ LPG และก๊าซ NGV ในช่วงระหว่างเดือนมกราคม 2549 – ธันวาคม 2550 จะพบว่า การเปลี่ยนแปลงของปริมาณการจำหน่ายก๊าซ NGV ไม่ได้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการจำหน่ายก๊าซ LPG อย่างมีนัยสำคัญ

ปริมาณการจำหน่ายก๊าซ LPG และก๊าซ NGV ระหว่างมกราคม 2549 - ธันวาคม 2550

หน่วย : ล้านหน่วย

ที่มา : กรมธุรกิจพลังงาน (http://www.doeb.go.th/information/stat/sale_m.xls)

จากเหตุผลต่างๆ ข้างต้น กลุ่มบริษัทจึงมีความเห็นว่าการนำ NGV มาใช้เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์ยังไม่สามารถทดแทนการใช้ก๊าซ LPG เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์ได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นปริมาณการใช้ก๊าซ LPG และการดำเนินธุรกิจของกลุ่มบริษัทจะไม่ได้ได้รับผลกระทบจากนโยบายการสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน โดยเฉพาะก๊าซ NGV มากนัก

อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงจากการที่รถยนต์ที่ใช้ก๊าซ LPG เป็นเชื้อเพลิงเปลี่ยนไปใช้ก๊าซ NGV เป็นเชื้อเพลิงแทน บริษัทจึงได้มีนโยบายที่จะปรับปรุงสถานีบริการก๊าซ LPG ของบริษัทให้สามารถให้บริการก๊าซ NGV ได้ด้วย โดยในเบื้องต้นบริษัทอยู่ในระหว่างการปรับปรุงสถานีบริการก๊าซ LPG ของบริษัทเพื่อให้สามารถให้บริการก๊าซ NGV จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ สาขาवलจันทร์ ซึ่งปัจจุบันได้ดำเนินการปรับปรุงสถานที่เสร็จสิ้นแล้วและอยู่ระหว่างการขอใบอนุญาตจากกระทรวงพลังงาน

1.2 ความเสี่ยงจากการเพิ่มขึ้นของผู้ค้าก๊าซปิโตรเลียมเหลว

หากพิจารณาปริมาณการจำหน่ายก๊าซ LPG ภายในประเทศในช่วงระหว่างปี 2544 – 2550 จะพบว่า ปริมาณการจำหน่ายก๊าซ LPG เพิ่มขึ้นจาก 2,394 ล้านกิโลกรัมในปี 2544 เป็น 3,671 ล้านกิโลกรัมในปี 2550 โดยมีอัตราการขยายตัวในช่วงระยะเวลาดังกล่าวเท่ากับร้อยละ 1.76 – 14.29 ซึ่งแนวโน้มและอัตราการขยายตัวดังกล่าวอาจเป็นเหตุจูงใจให้ผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามาแข่งขันในธุรกิจค้าก๊าซ LPG

ตารางแสดงปริมาณการจำหน่ายก๊าซ LPG ในปี 2544 - 2550

ปี	ปริมาณการจำหน่าย (ล้านกิโลกรัม)	อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)
2544	2,394	13.62
2545	2,471	3.22
2546	2,559	3.56
2547	2,604	1.76
2548	2,923	12.25
2549	3,212	9.89
2550	3,671	14.29

ที่มา : กรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน

อย่างไรก็ตาม การที่จะเป็นผู้ค้าก๊าซ LPG ที่ได้รับให้เป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 7 นั้นต้องมีคุณสมบัติและเงื่อนไขตามที่กระทรวงพาณิชย์กำหนด เช่น ต้องมีทุนจดทะเบียน 50 ล้านบาทขึ้นไป ต้องมีเงินทุนหมุนเวียนขั้นต่ำ 100 ล้านบาท ต้องมีคลังเก็บก๊าซ LPG เพื่อสำรองตามกฎหมายร้อยละ 0.5 ของปริมาณที่จะทำการค้าในระยะเวลา 1 ปี ต้องมีปริมาณการค้าก๊าซปีโตรเลียมเหลวประจำปี (ปริมาณที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ซื้อ ถิ่นผลิต หรือได้มาในปีหนึ่ง) มากกว่า 50,000 ตัน และต้องลงทุนในถังก๊าซ LPG เพื่อใช้หมุนเวียนในตลาด ซึ่งจะต้องมีการลงทุนไม่ต่ำกว่า 1 ล้านบาท และต้องมีเครื่องหมายการค้าเป็นของตนเอง นอกจากนี้ ผู้ประกอบการรายใหม่จะต้องใช้เงินทุนและระยะเวลาในการสร้างให้เครื่องหมายการค้าของตนเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค และยังคงแข่งขันกับผู้ประกอบการรายเดิมที่มีฐานลูกค้าอยู่แล้วด้วย ซึ่งเงื่อนไขดังกล่าวเป็นการจำกัดโอกาสในการเข้ามาในอุตสาหกรรมนี้ของผู้ประกอบการรายใหม่

1.3 ความเสี่ยงเรื่องความปลอดภัยของถังก๊าซ LPG

เนื่องจากก๊าซ LPG เป็นก๊าซไวไฟและติดไฟง่าย หากเกิดการระเบิดของถังก๊าซ LPG ก็อาจก่อให้เกิดอันตรายและความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินขึ้นได้ ซึ่งหากเกิดความเสียหายขึ้น บริษัทและ UGP ในฐานะผู้ค้าก๊าซ LPG และเจ้าของโรงบรรจุก๊าซ LPG จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและการดำเนินงานของกลุ่มบริษัท

อย่างไรก็ตาม ในการผลิตถังก๊าซ LPG จะต้องได้รับการตรวจสอบให้เป็นไปตามมาตรฐานอุตสาหกรรม (มอก.) ที่กำหนดขึ้นโดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม นอกจากนี้กรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงานยังกำหนดให้มีการตรวจสอบถังก๊าซ LPG ที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว 5 ปี ด้วยการทดสอบสภาพการรับแรงดันของถัง (Hydro Test) และตรวจสอบถังที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว 10 ปี ด้วยการทดสอบใหญ่ ซึ่งประกอบไปด้วย การทดสอบสภาพการรับแรงดันของถัง (Hydro Test) และการทดสอบสภาพการยืดตัวของเนื้อเหล็กของถัง (Expansion Test) และทุกๆ 5 ปีภายหลังจากปี 10 จะต้องทำการทดสอบใหญ่ ซึ่งประกอบไปด้วย การทดสอบสภาพการรับแรงดันของถัง (Hydro Test) และการทดสอบสภาพการยืดตัวของเนื้อเหล็กของถัง (Expansion Test) ทุกครั้ง ซึ่งหากถังก๊าซ LPG ไม่ผ่านการทดสอบจะไม่สามารถนำไปบรรจุก๊าซ LPG ได้อีกและจะต้องทำลายทิ้ง

นอกจากการปฏิบัติตามกฎระเบียบของหน่วยราชการอย่างเคร่งครัดแล้ว บริษัทและ UGP ยังจัดให้มีหน่วยงานภายในที่ทำหน้าที่ตรวจสอบสภาพถังก๊าซ LPG และหากพบถังก๊าซ LPG ที่เสื่อมสภาพหรือสงสัยว่าจะเสื่อมสภาพ บริษัทจะแจ้งผู้เช่าฯ หน่วยงานด้านการประเมินสภาพถังก๊าซ LPG ที่เป็นอิสระมาทำการตรวจสอบสภาพถังก๊าซ LPG โดยประสานงานร่วมกับกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าถังก๊าซ LPG ของบริษัทและ UGP ที่หมุนเวียนอยู่ในท้องตลาดมีความปลอดภัยตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ และในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา บริษัทและ UGP ไม่เคยประสบปัญหาเรื่องความปลอดภัยของถังก๊าซ LPG เลย ดังนั้นบริษัทจึงมีความมั่นใจว่ากลุ่มบริษัทมีความเสี่ยงเรื่องความปลอดภัยของถังบรรจุก๊าซ LPG น้อยมาก

1.4 ความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุขึ้นกับคลังเก็บก๊าซ LPG โรงบรรจุก๊าซ LPG และสถานีบริการก๊าซ LPG ของกลุ่มบริษัท

บริษัทและ UGP มีคลังเก็บก๊าซ LPG โรงบรรจุก๊าซ LPG และสถานีบริการก๊าซ LPG โดยแยกเป็นสินทรัพย์ของบริษัทและ UGP ดังนี้

ตารางแสดงคลังเก็บก๊าซ LPG โรงบรรจุก๊าซ LPG และสถานีบริการก๊าซ LPG ที่เป็นสินทรัพย์ของบริษัทและ UGP

(หน่วย : แห่ง)

	บริษัท	UGP	รวม
คลังเก็บก๊าซ LPG	5	2	7
โรงบรรจุก๊าซ LPG	22*	13	35
สถานีบริการก๊าซ LPG	8	-	8

หมายเหตุ : * ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 บริษัทมีโรงบรรจุก๊าซ LPG ที่บริษัทดำเนินการเอง (โรงบรรจุก๊าซ LPG ประเภท COCO (Company Own – Company Operate)) จำนวน 7 แห่ง โรงบรรจุก๊าซ LPG ที่บริษัทให้บุคคลภายนอกเช่าเพื่อดำเนินการ (โรงบรรจุก๊าซ LPG ประเภท CODO (Company Own – Dealer Operate)) จำนวน 14 แห่ง และโรงบรรจุก๊าซ LPG ที่ไม่ได้ดำเนินการจำนวน 1 แห่ง

ซึ่งหากเกิดอุบัติเหตุขึ้นกับคลังเก็บก๊าซ LPG โรงบรรจุก๊าซ LPG และสถานีบริการก๊าซ LPG ของบริษัท และ/หรือ UGP ก็อาจส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและการดำเนินงานของกลุ่มบริษัท

อย่างไรก็ตาม ในการก่อสร้างคลังเก็บก๊าซ LPG โรงบรรจุก๊าซ LPG และสถานีบริการก๊าซ LPG บริษัทและ UGP ได้กำหนดลักษณะและรายละเอียดของสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวให้เป็นไปตามกฎระเบียบของหน่วยราชการที่ทำหน้าที่ควบคุม รวมทั้งได้รับอนุญาตในการดำเนินการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวจากกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน นอกจากนี้ บริษัทและ UGP ได้ทำประกันคลังเก็บก๊าซ LPG โรงบรรจุก๊าซ LPG และสถานีบริการก๊าซ LPG ประเภทการประกันความเสี่ยงภัยทรัพย์สิน มีวงเงินเอาประกันรวม 1,257.04 ล้านบาท และทำประกันภัยประเภทความรับผิดชอบต่อบุคคลที่สาม มีวงเงินเอาประกันรวม 60.00 ล้านบาท ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดผลกระทบที่จะมีต่อบริษัทและ UGP ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุขึ้นกับคลังเก็บก๊าซ LPG โรงบรรจุก๊าซ LPG และสถานีบริการก๊าซ LPG ของกลุ่มบริษัทให้น้อยที่สุด

ในส่วนของโรงบรรจุก๊าซ LPG ที่บริษัทและ UGP ให้ผู้อื่นเช่าช่วงนั้น บริษัทและ UGP ได้ระบุไว้ในสัญญาเช่าช่วงอย่างชัดเจนว่า ผู้เช่าช่วงจะเป็นผู้รับผิดชอบความเสียหายต่อทรัพย์สินที่เช่าจากบริษัทและ UGP ทรัพย์สินและความเสียหายของบุคคลที่สาม ตลอดจนความเสียหายจากมลภาวะต่อสภาพแวดล้อมอันเกิดจากการปฏิบัติงานของผู้เช่าช่วง ดังนั้นหากผู้เช่าช่วงก่อให้เกิดความเสียหายต่อโรงบรรจุก๊าซ LPG ของกลุ่มบริษัท ผู้เช่าช่วงจะเป็นผู้รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น และจะต้องชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้นกับโรงบรรจุก๊าซ LPG ที่เป็นสินทรัพย์ของบริษัทและ UGP ด้วย

1.5 ความเสี่ยงในการขนส่งก๊าซปิโตรเลียมเหลว

บริษัทมีบริษัทย่อยที่ประกอบธุรกิจขนส่งน้ำมัน LPG แอมโมเนียและผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นเป็นธุรกิจหลักจำนวน 7 บริษัท ได้แก่ LCR LMR CGT UMR UTD UGI และ UGC (รายละเอียดดูได้ที่ส่วนที่ 2 ข้อ 2 ลักษณะการประกอบธุรกิจ หน้า 20) นอกจากนี้ UGP ซึ่งประกอบธุรกิจค้าก๊าซ LPG แอมโมเนียและผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นเป็นธุรกิจหลักก็มีพาหนะที่ใช้สำหรับขนส่งก๊าซ LPG ด้วย ซึ่งในระหว่างการขนส่งอาจเกิดอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดขึ้นที่จะนำมาซึ่งความสูญเสีย และอาจส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและการดำเนินงานของกลุ่มบริษัท

อย่างไรก็ตาม บริษัทย่อยที่ประกอบธุรกิจขนส่งน้ำมัน ก๊าซ LPG และปิโตรเคมีภัณฑ์อื่นๆ ทั้ง 7 บริษัท และ UGP ต่างก็ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงจากกรมธุรกิจพลังงาน โดยพาหนะที่ใช้ในการขนส่งทั้งรถบรรทุกน้ำมัน รถบรรทุกก๊าซ LPG รถบรรทุกแอมโมเนีย เรือบรรทุกน้ำมัน เรือบรรทุกก๊าซ LPG และเรือบรรทุกแอมโมเนียต่างก็ได้รับอนุญาตและได้รับการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอจากกรมการขนส่งทางบก และกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี พนักงานขับรถและเรือของกลุ่มบริษัทก็ได้รับการฝึกอบรมจากกลุ่มบริษัท และได้รับใบอนุญาตจากกรมธุรกิจพลังงานทั้งหมด ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจได้ว่ากลุ่มบริษัทได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของหน่วยงานราชการที่ทำหน้าที่ควบคุมอย่างเคร่งครัดและเพื่อความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน นอกจากนี้บริษัทย่อยได้ทำประกันภัยเรือบรรทุกน้ำมัน เรือบรรทุกก๊าซ LPG และเรือบรรทุกแอมโมเนียของบริษัทย่อยรวม 17 ลำ รวมเป็นวงเงินเอาประกัน 466.00 ล้านบาท (เรือทั้ง 17 ลำมีมูลค่าตามบัญชี ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 เท่ากับ 415.54 ล้านบาท) และทำประกันภัยรถบรรทุกน้ำมัน รถบรรทุกก๊าซ LPG และรถบรรทุกแอมโมเนียของบริษัทย่อยทั้ง 345 คันแล้ว ซึ่งการประกันภัยดังกล่าวได้ครอบคลุมถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่สามด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดผลกระทบที่จะมีต่อกลุ่มบริษัท ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดขึ้นดังกล่าวให้น้อยที่สุด

1.6 ความเสี่ยงจากการที่สัญญาเช่าที่ดินที่คลังเก็บก๊าซ LPG ที่สาธูประดิษฐ์ไม่ได้รับการต่อสัญญา

คลังเก็บก๊าซ LPG ของบริษัทและ UGP ทุกแห่งตั้งอยู่บนที่ดินที่เป็นสินทรัพย์ของบริษัทและ UGP ยกเว้นคลังเก็บก๊าซ LPG ที่สาธูประดิษฐ์เพียงแห่งเดียวที่ตั้งอยู่บนที่ดินเช่า ซึ่งหากเจ้าของที่ดินไม่ต่ออายุสัญญาเช่าที่ดินดังกล่าวให้แก่บริษัท ก็จะทำให้บริษัทได้รับผลกระทบในการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากคลังเก็บก๊าซ LPG ที่สาธูประดิษฐ์อยู่ภายในกรุงเทพ จึงเป็นจุดได้เปรียบในการเป็นศูนย์กลางในการกระจายผลิตภัณฑ์ของบริษัทให้แก่ลูกค้าภายในกรุงเทพ จากการที่มีสถานที่ตั้งอยู่ไม่ไกลจากโรงแยกก๊าซ มีท่าเรือซึ่งทำให้การขนส่งก๊าซ LPG จาก

โรงแยกก๊าซที่ศรีราชาและระยองสามารถดำเนินการได้สะดวก รวมทั้งอยู่ใกล้ทางด่วนซึ่งทำให้การขนส่งก๊าซ LPG ทางบกสามารถดำเนินการได้สะดวก

เนื่องจากสัญญาเช่าที่ดินดังกล่าวจะสิ้นสุดลงในวันที่ 31 ธันวาคม 2550 บริษัทจึงได้ดำเนินการต่อสัญญาเช่าที่ดินดังกล่าวเพิ่มเติมอีก 3 ปี โดยสัญญาฉบับใหม่จะสิ้นสุดลงในวันที่ 31 ธันวาคม 2553 (ดูรายละเอียดที่ส่วนที่ 2 ข้อ 5 สิทธิประโยชน์ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ หน้า 89)

นอกจากนี้ บริษัทยังมีแผนที่จะจัดหาที่ดินผืนใหม่ที่มีทำเลที่ตั้งและราคาซื้อขายที่เหมาะสม เพื่อใช้สำหรับเป็นที่ตั้งของคลังเก็บก๊าซ LPG แห่งใหม่

2 ความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ

2.1 ความเสี่ยงจากกรณีที่มีกลุ่มผู้ถือหุ้นกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งถือหุ้นมากกว่าร้อยละ 75

ก่อนการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนครั้งนี้ กลุ่มวิរបวรพงศ์เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัท โดยถือหุ้นรวมกันในสัดส่วนร้อยละ 94.66 และแม้ว่าภายหลังการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนครั้งนี้ กลุ่มวิរបวรพงศ์จะมีสัดส่วนการถือหุ้นในบริษัทลดลงเป็นร้อยละ 66.76 ก็ตาม แต่ก็ยังเป็นสัดส่วนที่มากพอที่จะทำให้กลุ่มวิរបวรพงศ์มีอำนาจในการควบคุมบริษัทและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบริษัทในทุกเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น ยกเว้นเรื่องที่กฎหมายหรือข้อบังคับบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับเสียงส่วน 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้นผู้ถือหุ้นรายอื่นของบริษัทจึงมีความเสี่ยงจากการที่ไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องของผู้ถือหุ้นใหญ่เสนอให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นพิจารณา

	ก่อนการเสนอขายหุ้น		ภายหลังการเสนอขายหุ้น	
	จำนวน (หุ้น)	ร้อยละ	จำนวน (หุ้น)	ร้อยละ
กลุ่มวิរបวรพงศ์	634,250,000	94.66	634,250,000	66.76
ผู้ถือหุ้นอื่น	35,750,000	5.34	35,750,000	3.76
กรรมการและพนักงาน	-	-	20,000,000	2.11
ประชาชน	-	-	260,000,000	27.37
รวม	670,000,000	100.00	950,000,000	100.00

หมายเหตุ : ดูรายละเอียดโครงสร้างการถือหุ้นที่ส่วนที่ 2 ข้อ 8 โครงสร้างการถือหุ้น

อย่างไรก็ตามบริษัทได้แต่งตั้งกรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารจำนวน 4 ท่าน โดยเป็นกรรมการอิสระ/กรรมการตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน และกรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารอีก 1 ท่าน จากจำนวนกรรมการบริษัททั้งหมด 8 ท่าน หรือคิดเป็นร้อยละ 50 เพื่อทำหน้าที่ถ่วงดุลอำนาจในการบริหาร กลั่นกรองวาระที่จะเสนอให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นพิจารณา รวมทั้งตรวจสอบการทำงานของกรรมการและผู้บริหารที่เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ด้วย

2.2 ความเสี่ยงจากการได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานและฐานะการเงินของบริษัทย่อย

ผลการดำเนินงานของกลุ่มบริษัท นอกจากจะขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของบริษัทแล้ว ยังขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของบริษัทย่อยด้วย ซึ่งหากบริษัทย่อยประสบปัญหาในการดำเนินงานก็จะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทในงบการเงินรวม โดยรายได้ของ UGP ซึ่งเป็นบริษัทย่อยที่ประกอบธุรกิจค้าก๊าซ LPG แอมโมเนีย และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้รวมของบริษัทตามงบการเงินรวมในปี 2550 เท่ากับร้อยละ 45.07 และกำไรสุทธิของ UGP คิดเป็นสัดส่วนต่อกำไรสุทธิของบริษัทตามงบการเงินรวมในปี 2550 เท่ากับร้อยละ 63.73 (สาเหตุที่สัดส่วนกำไรสุทธิของ UGP ต่อกำไรสุทธิของบริษัทมีค่ามากกว่าสัดส่วนของรายได้รวมของ UGP ต่อรายได้รวมของบริษัท เป็นผลมาจาก UGP มีการจำหน่ายแอมโมเนียและผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่น ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอัตรากำไรขั้นต้นสูงกว่าก๊าซ LPG โดยระหว่างปี 2548 - 2550 อัตรากำไรขั้นต้นจากการขายแอมโมเนียและผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นเท่ากับร้อยละ 27.17 – 32.75 ในขณะที่อัตรากำไรขั้นต้นจากการขายก๊าซ LPG เท่ากับร้อยละ 0.92 – 4.99)

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานของบริษัทย่อยและบริษัทในเครือทั้งหมดในปี 2550 จะพบว่า ส่วนใหญ่บริษัทดังกล่าวมีผลการดำเนินงานที่ดีและมีกำไร ยกเว้น UMR เพียงบริษัทเดียวที่มีผลประกอบการขาดทุน โดยมีรายละเอียดของรายได้ กำไร (ขาดทุน) สุทธิของบริษัทย่อย และการเปรียบเทียบระหว่างรายได้และกำไร (ขาดทุน) สุทธิของบริษัทย่อยกับรายได้รวมและกำไรสุทธิตามงบการเงินรวมของบริษัทเป็นดังนี้

บริษัทย่อย	สัดส่วนการถือหุ้น (ร้อยละ)	ปี 2550			
		รายได้		กำไรสุทธิ	
		(ล้านบาท)	(ร้อยละ) ³	(ล้านบาท)	(ร้อยละ) ⁴
UGP	99.51	6,732.84	45.07	281.96	63.73
LCR	99.99	306.75	2.05	56.79	12.84
LMR	99.99 ¹	243.63	1.63	13.78	3.11
CGT	99.99 ²	188.65	1.26	36.57	8.27
UMR	99.99 ²	127.27	0.85	(1.72)	(0.39)
UTD	99.99 ²	84.42	0.57	16.53	3.74
UGI	99.99 ²	34.69	0.23	5.06	1.14
UGC	99.94 ²	39.58	0.26	5.16	1.17

- หมายเหตุ
- 1 บริษัทถือหุ้นทางอ้อมผ่าน LCR
 - 2 บริษัทถือหุ้นทางอ้อมผ่าน UGP
 - 3 เปรียบเทียบกับรายได้ตามงบการเงินรวมของบริษัท
 - 4 เปรียบเทียบกับกำไรสุทธิตามงบการเงินรวมของบริษัท

นอกจากนี้ กลุ่มบริษัทยังได้กำหนดมาตรการในการกำหนดนโยบายการดำเนินงานของบริษัทย่อยและบริษัทในเครือ นโยบายการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัทย่อยและบริษัทในเครือ รวมทั้งการส่งตัวแทนของบริษัทเข้าไปเป็นกรรมการในบริษัทย่อยและบริษัทในเครือเพื่อกำหนดนโยบายและรักษา

ผลประโยชน์ของกลุ่มบริษัท และบริษัทได้แต่งตั้งกรรมการอิสระของ UGP จำนวน 3 ท่านเพื่อดำรงตำแหน่ง กรรมการตรวจสอบใน UGP โดยกรรมการอิสระและกรรมการตรวจสอบของ UGP เป็นกรรมการอิสระและ กรรมการตรวจสอบชุดเดียวกันกับของบริษัท ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มบริษัทมีการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลไปสู่การบริหารจัดการต้นทุนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

3 ความเสี่ยงจากการเสนอขายหลักทรัพย์

ความเสี่ยงจากกรณีที่บริษัทอยู่ระหว่างการยื่นคำขออนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชนครั้งนี้ ก่อนที่จะได้ทราบผลการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์ ทั้งนี้บริษัทได้ยื่นคำขออนุญาตนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ แล้วเมื่อวันที่ 6 กันยายน 2550 และ บริษัท แอดไวเซอร์ พลัส จำกัด ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงิน ได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้ ยกเว้นคุณสมบัติการกระจายหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นรายย่อยจำนวนไม่ต่ำกว่า 1,000 ราย บริษัทจึงยังไม่แน่นอนที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ฯ ให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ดังนั้นผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทในตลาดรอง และอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่คาดการณ์ไว้ หากหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนได้

4 ความเสี่ยงอื่น

ความเสี่ยงจากการไม่สามารถชำระอัตราส่วนทางการเงินตามเงื่อนไขในสัญญาเงินกู้ยืม

ในปี 2547 บริษัทกู้ยืมเงินระยะยาวจากสถาบันการเงินแห่งหนึ่งจำนวน 1,100 ล้านบาท ตามสัญญาให้สินเชื่อดังกล่าววันที่ 20 ธันวาคม 2547 เพื่อซื้อ UGP และในปี 2548 บริษัทกู้ยืมเงินระยะยาวจากสถาบันการเงินแห่งเดิมจำนวน 800 ล้านบาท ตามสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาให้สินเชื่อดังกล่าววันที่ 26 กรกฎาคม 2548 เพื่อซื้อสินทรัพย์หลักที่ใช้ในการประกอบธุรกิจค้าก๊าซ LPG จากบริษัท อุตสาหกรรมแก๊สสยาม จำกัด (“SGI”) ซึ่งในสัญญาให้สินเชื่อดังกล่าวทั้ง 2 ฉบับได้กำหนดเงื่อนไขให้บริษัทต้องชำระอัตราส่วนทางการเงินตามเกณฑ์ที่สถาบันการเงินกำหนด ได้แก่

- 1) อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (Interest Coverage Ratio) ต้องไม่ต่ำกว่า 6.23 เท่า โดยสัญญาให้สินเชื่อดังกล่าวกำหนดให้คำนวณอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ยจากกำไรก่อนดอกเบี้ยจ่าย ภาษีเงินได้นิติบุคคล ค่าใช้จ่ายรูดบัตรเครดิตและค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน (EBITDA) ต่อดอกเบี้ยที่ต้องชำระในปีนั้น
- 2) อัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้ (Debt Service Coverage Ratio) ต้องไม่เกิน 1.82 เท่า โดยสัญญาให้สินเชื่อดังกล่าวกำหนดให้คำนวณอัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้จากกำไรก่อนดอกเบี้ยจ่าย ภาษีเงินได้นิติบุคคล ค่าใช้จ่ายรูดบัตรเครดิตและค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน (EBITDA) ต่อดอกเบี้ยและเงินต้นที่ต้องชำระในปีนั้น
- 3) อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (Total Debt to Equity Ratio) ต้องไม่เกินกว่า 5.76 เท่า โดยสัญญาให้สินเชื่อดังกล่าวกำหนดให้คำนวณอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนจากยอดรวมของหนี้สินทางการเงินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่ปรากฏในงบการเงิน

หากบริษัทไม่สามารถดำรงอัตราส่วนทางการเงิน ซึ่งเป็นเงื่อนไขในการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินได้ สถาบันการเงินอาจยกเลิกการให้เงินกู้ยืมแก่บริษัท ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินและการดำเนินธุรกิจของบริษัท

ในปี 2549 และ 2550 บริษัทมีอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย อัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้ และอัตราส่วนหนี้สินต่อทุน เป็นดังนี้

อัตราส่วนทางการเงิน	อัตราส่วนที่กำหนด	อัตราส่วนทางการเงินของบริษัท (งบการเงินรวม)		
		2549 ¹ (ม.ค. – ธ.ค.)	2549 (ม.ค. – ธ.ค.) (ปรับปรุง) ²	2550 (ม.ค. – ธ.ค.)
1. อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (Interest Coverage Ratio)	ไม่ต่ำกว่า 6.23	5.60	5.60	9.76
2. อัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้ (Debt Service Coverage Ratio)	ไม่ต่ำกว่า 1.82	1.87	1.87	2.36
3. อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (Total Debt to Equity Ratio)	ต่ำกว่า 5.76	5.57	9.45	4.84

หมายเหตุ : 1 จำนวนจากตัวเลขงบการเงินที่จัดขึ้นก่อนการเปลี่ยนแปลงการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับเรื่องการรวมธุรกิจจากวิธีซื้อกิจการมาเป็นวิธีการบัญชีที่คล้ายคลึงกับวิธีการรวมส่วนได้เสีย

2 จำนวนจากตัวเลขงบการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลงการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับเรื่องการรวมธุรกิจจากวิธีซื้อกิจการมาเป็นวิธีการบัญชีที่คล้ายคลึงกับวิธีการรวมส่วนได้เสีย

จากตารางดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่าบริษัทไม่สามารถดำรงอัตราส่วนทางการเงินบางรายการได้ตามที่สถาบันการเงินกำหนด เช่น ในปี 2549 บริษัทไม่สามารถดำรงอัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้ (Debt Service Coverage Ratio) ได้ตามที่กำหนด แต่อย่างไรก็ตามบริษัทก็ได้ขอผ่อนผันและได้รับการผ่อนผันการดำรงอัตราส่วนทางการเงินดังกล่าวสำหรับงวดปี 2549 จากสถาบันการเงิน สำหรับอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนของบริษัทในปี 2549 ที่เท่ากับ 9.45 เท่า เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับเรื่องการรวมธุรกิจจากวิธีซื้อกิจการมาเป็นวิธีการบัญชีที่คล้ายคลึงกับวิธีการรวมส่วนได้เสีย ซึ่งอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนของบริษัทในปี 2549 ที่คำนวณจากงบการเงินก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงการบันทึกบัญชีดังกล่าวเท่ากับ 5.57 เท่า ซึ่งเป็นไปตามที่กำหนดในสัญญากู้ยืมเงิน อย่างไรก็ตาม ในปี 2550 บริษัทสามารถดำรงอัตราส่วนทางการเงินทั้ง 3 อัตราส่วนได้ตามที่กำหนดในสัญญากู้ยืมเงิน ซึ่งเป็นผลมาจากผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นของบริษัท

ดังนั้น บริษัทจึงเชื่อมั่นว่าบริษัทสามารถที่จะดำรงอัตราส่วนทางการเงินตามเงื่อนไขในสัญญาเงินกู้ยืมตามที่สถาบันการเงินกำหนดได้